

Arrest

nr. 306 184 van 6 mei 2024
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. SAROLEA
Rue de la Draisine 2/004
1348 LOUVAIN-LA-NEUVE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Somalische nationaliteit te zijn, op 10 januari 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 7 december 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 maart 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 16 april 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken I. FLORIO.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat F. FONTAINE loco advocaat S. SAROLEA.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en haar advocaat F. FONTAINE loco S. SAROLEA.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekster, die verklaart de Somalische nationaliteit te hebben en België te zijn binnengekomen op 9 augustus 2021, dient op 10 augustus 2021 een verzoek om internationale bescherming in.

1.2. Nadat een vragenlijst wordt ingevuld en ondertekend, wordt het dossier van verzoekster op 20 september 2021 door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: de DVZ) overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: het CGVS), waar verzoekster gehoord wordt op 20 oktober 2023.

1.3. Op 7 december 2023 neemt de commissaris-generaal voor vluchtelingen en staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire

beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing die aangetekend wordt verstuurd op 11 december 2023 en luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart over de Somalische nationaliteit te beschikken en te behoren tot de meerderheidsclan Habr Gidir. U bent geboren op X 1991 in Dabagalo, regio Mudug, waar u uw hele leven woont. U huwt in juni 2009, maar scheidt in de loop van het jaar 2017. U heeft drie kinderen. U bent huisvrouw.

Op 20 juni 2018 wordt uw broer [A.] door Al Shabaab onder dwang meegenomen. Hij krijgt een training om strijder te worden. Na een tweetal maanden krijgt hij verlof, waarop hij naar huis terugkeert. U stuurt uw broer naar jullie oom in Mogadishu om hem te redden. Enkele dagen na zijn vertrek, komen leden van Al Shabaab naar uw woning om hem te zoeken. U vertelt niet te weten waar uw broer is, waarop zij weggaan. De volgende dag komen opnieuw leden van Al Shabaab naar uw woning, deze keer nemen zij u mee naar de gevangenis. Uw oom in Dabagalo wordt eveneens opgepakt door Al Shabaab. U wordt een maand vastgehouden en elke ochtend ondervraagd. Na enkele weken krijgt u te horen dat u als spion ter dood veroordeeld bent. U wordt hierna naar een aparte cel gebracht.

Een week later komen er vele vliegtuigen over. De leden van Al Shabaab gaan op onderzoek uit en laten 2 bewakers achter. Wanneer het avondgebed plaats heeft, mogen de gevangenen zich wassen. U verbergt zich en weet te ontkomen wanneer de anderen bidden. U durft niet naar uw familie in het dorp te gaan omdat ze u daar snel zullen terugvinden. Op weg naar Miliqo ontmoet u een chauffeur die u mee naar Mogadishu wil brengen.

U verlaat Somalië op 8 oktober 2018 en reist via Turkije, Griekenland en onbekende landen. U komt in België aan op 9 augustus 2021 en dient op 10 augustus 2021 een verzoek tot internationale bescherming in bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ).

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u diverse medische attesten en een attest aangaande genitale verminking neer.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen niet aannemelijk heeft gemaakt dat u een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie heeft of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming loopt.

Op een verzoeker rust de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming, waarbij het aan hem is om de nodige feiten en relevante elementen aan te brengen bij de Commissaris-generaal, zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming. De medewerkingsplicht vereist dus van u dat u correcte verklaringen aflegt en waar mogelijk documenten voorlegt met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielerzoeken, reisroutes en reisdocumenten. Niettegenstaande u bij de aanvang van uw persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk gewezen werd op de medewerkingsplicht die op uw schouders rust (notities CGVS, p. 2-3), blijkt uit het geheel van de door u afgelegde verklaringen en de door u voorgelegde stukken duidelijk dat u niet heeft voldaan aan deze plicht tot medewerking.

Er werd immers vastgesteld dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over uw verblijf in Somalië. Dit is nochtans belangrijk voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Het belang duidelijkheid te verschaffen over uw feitelijke herkomst en uw eerdere verblijfplaatsen kan niet genoeg benadrukt worden. De werkelijke streek van herkomst is van essentieel belang voor het onderzoek van de nood aan internationale bescherming. Het is immers de streek

van feitelijke herkomst in functie waarvan de vrees voor vervolging en het risico op ernstige schade zal onderzocht worden. Indien doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat een verzoeker geen zicht biedt op zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, dient te worden besloten dat de asielmotieven, die zich er zouden hebben voorgedaan, niet aangetoond worden. Een verzoeker die over zijn eerdere verblijfplaatsen ongeloofwaardige verklaringen aflegt en daardoor het voor de asielinstanties onmogelijk maakt vast te stellen dat hij ook werkelijk afkomstig is uit een streek waar er een risico op ernstige schade bestaat en of hij niet de mogelijkheid heeft zich in een streek te vestigen waar geen zo een risico bestaat, maakt bovendien niet aannemelijk dat hij nood heeft aan subsidiaire bescherming.

In casu werd vastgesteld dat u het niet aannemelijk gemaakt heeft sinds november 2016 in Dabagalo, regio Mudug, verbleven te hebben.

Uit beschikbare informatie blijkt dat in de periode van 23 tot 27 november 2016 inwoners van het buurdorp Dumaaye weigerden om zakat (een belasting ingesteld door Al Shabaab waarbij o.m. geld en vee opgeëist kunnen worden) te betalen aan Al Shabaab (beschikbaar in uw administratieve dossier), waarna de inwoners van het dorp vochten met Al Shabaab. Als gevolg van deze gevechten werden o.m. 8 clanouderen gedood, waarna de gevechten oversloegen naar het dorp Dabagalo. Deze gebeurtenissen hadden plaats in het regenseizoen Deyr dat valt tussen oktober en december (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Tijdens het persoonlijk onderhoud voor het CGVS noemt u uit eigen beweging het dorp Dumaaye (notities CGVS, p. 10-13). Door de interviewer gevraagd naar het laatste wat u over Dumaaye hoorde, noemt u o.m. een gevecht in Dabagalo in 2012 en een gevecht tussen Al Shabaab en de inwoners van Dumaaye in de loop van het jaar 2016 omdat Al Shabaab veel jongeren in het dorp rekruteerde. Gevraagd of er na 2012 nog in Dabagalo gevochten werd, verklaart u dat er in Dabagalo niet meer gevochten werd, maar buiten Dabagalo “waarschijnlijk” wel. Gevraagd hoe u in 2016 vernomen had dat er in Dumaaye gevochten werd, verklaart u dat er mensen uit Dumaaye naar uw dorp vluchtten. Gevraagd wanneer in 2016 er gevochten werd, verklaart u dat dit in het midden van het jaar gebeurde, op het einde van het seizoen Gu, wat valt in de periode april tot juni (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier). Gevraagd of er om een andere reden dan de rekrutering van jongens gevochten werd, antwoordt u ontkennend. Gevraagd of er na Gu 2016 nog gevochten werd in Dumaaye, verklaart u dat niet gehoord te hebben, hoewel er nog mensen naar uw dorp kwamen omdat ze bang waren dat er een gevecht zou ontstaan tussen de clans Cays en Saleeban. Gevraagd naar de ouderen die opgepakt en opgesloten werden tijdens de gevechten in Dumaaye in Gu 2016, blijkt dat er geen clanouderen werden opgepakt en opgesloten, maar wel de ouders van de kinderen die door Al Shabaab gerekruteerd werden. Gevraagd wat er met deze ouders gebeurd is, verklaart u dat ze de ouders hebben laten gaan. Uit uw verklaringen blijkt niet dat u weet heeft van de opstand van de inwoners van Dumaaye tegen Al Shabaab ten gevolge van de geheven zakat in november 2016 (tijdens het Deyr regenseizoen), waarbij meerdere clanouderen gedood werden, en de gevechten die hierop volgden naar uw beweerde dorp Dabagalo oversloegen. Het is echter niet aannemelijk dat u geen weet zou hebben van deze gebeurtenissen, te meer daar u wel weet heeft van een opstand tegen Al Shabaab tijdens Gu 2016 (notities CGVS, p. 11), dat u weet dat Al Shabaab vele dorpen en landbouwgronden in brand gestoken heeft - zoals Habaraawe - en dat er in het buurdorp Miliqo gevochten werd. Geconfronteerd met uw ongeloofwaardige recente herkomst uit Dabagalo, verklaart u dat die clanoudsten niet in Dabagalo vermoord werden en past u uw verklaringen aan dat u ook verteld heeft dat Al Shabaab veel zakawat vroeg en dat ze kinderen afpakte (notities CGVS, p. 32). Opgemerkt dat de gevechten in 2016 naar Dabagalo oversloegen, verklaart u dat het CGVS beschikt over verkeerde informatie en dat de clanouderen niet in 2016, maar al in 2012 vermoord werden. U past uw verklaringen aan na confrontatie met uw onwetendheid omtrent gebeurtenissen in de omgeving van uw beweerde dorp van herkomst. Bovendien weet u verder wel alle gebeurtenissen in Dabagalo en omgeving aan de hand van het jaar - zoals o.m. de ontvoering van 4 buitenlanders door piraten - correct te plaatsen in de tijd. Dat u er dan niet toe in staat bent om de dood van deze clanouderen in 2016 te plaatsen, tast de geloofwaardigheid van uw verblijf in Dabagalo in deze periode grondig aan. Gelet op deze vaststelling, maakt u het dan ook niet aannemelijk dat u sinds november 2016 nog in Dabagalo verbleef.

U verklaart tevens dat Al Shabaab de MCH (Mother and Child Hospital) in Dabagalo sloot in 2012 omdat ze geen humanitaire organisatie in het dorp wilden (notities CGVS, p. 5-6). Gevraagd hoe Al Shabaab bekendmaakte dat de MCH moest sluiten, verklaart u echter dat de mensen die daar werkten zijn gaan lopen zodra Al Shabaab het dorp binnenkwam. Uit beschikbare informatie blijkt echter dat er nog een MCH werkzaam was in het dorp Dabagalo in de periode 2016/2017 (beschikbaar in uw administratieve dossier). Het is niet aannemelijk dat u niet zou weten dat in de periode 2016/2017 een MCH in uw dorp aanwezig was, te meer daar uw zoon Habdi Wasa in 2017 geboren zou zijn in Dabagalo (Verklaring DVZ, vraag 16). Dit tast de geloofwaardigheid van uw recente herkomst uit Dabagalo nog verder aan.

Verder situeert u het district Ceel Buur verkeerdelijk ten **zuiden** van uw dorp (notities CGVS, p. 14), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat Ceel Buur ten **westen** van Dabagalo gelegen is (informatie beschikbaar in uw administratieve dossier).

Gelet op voorgaande vaststellingen, maakt u uw recente herkomst uit Dabagalo, regio Mudug, niet aannemelijk.

Aangaande het door u geopperde asielrelaas, nl. dat u door Al Shabaab ter dood veroordeeld werd omdat u uw broer hielp te ontsnappen (notities CGVS, p. 26-27), kunnen nog volgende opmerkingen gemaakt worden.

Hoewel de DVZ u gevraagd heeft of u ooit in de gevangenis gezeten heeft, zoals in o.m. een gevangenis of een kamp, antwoordt u ontkennend (Vragenlijst CGVS, vraag 3.1). Pas wanneer gevraagd wordt om kort de redenen van uw vlucht uit uw land van herkomst uit te leggen, legt u enige verklaringen af over een vasthouding door Al Shabaab gedurende een maand (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Dat u er pas aan denkt dat u door Al Shabaab werd vastgehouden wanneer de DVZ u vraagt naar de gebeurtenissen die leidden tot uw vertrek uit uw land van herkomst, tast de doorleefdheid van uw verklaringen reeds grondig aan. Hoewel u hier bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS naar verwijst (notities CGVS, p. 2-3), blijft deze vaststelling gelden.

Hoewel u voor het CGVS verklaart dat u door Al Shabaab **ter dood veroordeeld** werd (notities CGVS, p. 26), **blijkt uit uw verklaringen voor de DVZ niet dat u ter dood veroordeeld werd** (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). U verklaart voor het CGVS bovendien dat ook uw **oom in Dabagalo opgepakt** werd omdat hij uw broer hielp ontsnappen toen u zelf werd vastgehouden door Al Shabaab (notities CGVS, p. 21 + p. 31). U weet niet wat er met uw oom gebeurd is, maar kreeg u wel te horen dat hij nog vastgehouden werd (notities CGVS, p. 21). Uit uw verklaringen blijkt eveneens dat Al Shabaab op uw gsm berichten naar uw oom aangaande uw broer terug vond (notities CGVS, p. 26). **Uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt niet dat uw oom door Al Shabaab opgepakt werd** (Vragenlijst CGVS, vragen 3.1-3.8). Uw veroordeling en de detentie van uw oom vormen echter geen details in uw asielrelaas. De inconsistenties in uw verklaringen tasten de doorleefdheid van uw verklaringen verder aan.

Het verwondert bovendien dat uw beide ooms er de urgentie niet van inzien om uw broer Ahmed uit het dorp weg te halen, te meer daar op voorhand geweten was dat hij door Al Shabaab van de koranschool meegenomen kon worden (notities CGVS, p. 27-28). Dat er dan voor geopteerd wordt om uw broer eerst zijn koranstudies in het dorp te laten afronden, is dan ook uitermate opmerkelijk.

Gezien het voorgaande, kan evenmin geloof gehecht worden aan uw verklaringen m.b.t. de problemen die u zou gehad hebben met Al Shabaab en die de aanleiding zouden zijn geweest voor uw vertrek uit Somalië. Dit ondermijnt uw verblijf in de regio Mudug nog meer.

U legt nog meer tegenstrijdige verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid verder aantasten.

U verklaart voor het CGVS dat uw vader voluit **[M.R.D.]** heet (notities CGVS, p. 19), hoewel u voor de DVZ verklaarde dat uw vader voluit **[M.R.Y.]** heet (Verklaring DVZ, vraag 13A).

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt daadwerkelijk recent afkomstig te zijn uit het district Xarardhere, gelegen in de regio Mudug. Gelet op de ongeloofwaardigheid van uw beweerde recente regio van herkomst in Somalië kan er evenmin enig geloof worden gehecht aan uw asielrelaas dat er onlosmakelijk mee verbonden is. Immers, aangezien er geen geloof kan gehecht worden aan het feit dat u voor uw komst naar België in Dabagalo, in de regio Mudug, heeft verbleven, kan er evenmin geloof worden gehecht aan de feiten die zich volgens uw verklaringen in deze regio hebben voorgedaan. Bijgevolg maakt u niet aannemelijk dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat een verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet beoogt immers bescherming te bieden in de uitzonderlijke situatie dat de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn

aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de in voornoemd artikel van de Vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De algemene veiligheidssituatie in Somalië wordt grotendeels bepaald door een langdurig aanslepend intern gewapend conflict, waardoor zeer veel Somaliërs intern ontheemd zijn of hun toevlucht hebben genomen in het buitenland. Het geweldsniveau en de impact van het gewapend conflict zijn bovendien regionaal erg verschillend. Zo bestaan er fundamentele verschillen tussen de situatie in Mogadishu en Noord-Somalië enerzijds en de rest van Zuid- en Centraal-Somalië anderzijds. Het aantonen van de werkelijke regio van herkomst en de laatste verblijfplaats(en) binnen Somalië is dan ook essentieel, vermits er op grond van artikel 48/5, § 3 van de Vreemdelingenwet geen behoefte aan bescherming is indien een verzoeker afkomstig is uit een regio waar er geen risico op ernstige schade aanwezig is of als de verzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n regio te vestigen. Bijgevolg kan een verzoeker, met betrekking tot de vraag of hij bij terugkeer een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, dan ook niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn Somalische nationaliteit doch moet hij enig verband met zijn persoon aannemelijk maken ook al is daartoe geen bewijs van individuele bedreiging vereist. U maakt zelf het bewijs van een dergelijk verband met uw persoon onmogelijk door geen duidelijkheid te scheppen over uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië.

U werd tijdens het persoonlijk onderhoud op de zetel van het CGVS dd. 20 oktober 2023 nochtans uitdrukkelijk gewezen op het belang van het afleggen van correcte verklaringen met betrekking tot uw identiteit, uw nationaliteit, de landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. U werd op het einde van het persoonlijk onderhoud uitdrukkelijk geconfronteerd met de vaststelling dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw voorgehouden verblijfplaatsen in en/of feitelijke herkomst uit Somalië (notities CGVS, p. 32). U werd er op gewezen dat het niet volstaat om louter te verwijzen naar uw Somalische nationaliteit en dat het voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming van uitermate groot belang is dat u een duidelijk zicht geeft op uw eerdere verblijfsplaatsen voor uw komst naar België. Er werd voorts benadrukt dat het gegeven dat u niet recent uit Somalië afkomstig bent en/of dat u een tijd in een derde land heeft verbleven op zich niet problematisch is, maar dat het wel belangrijk is dat u deze informatie meedeelt zodat het CGVS de mogelijkheid wordt gegeven uw verzoek om internationale bescherming correct te beoordelen rekening houdend met al uw verklaringen. Er werd tot slot beklemtoond dat indien u het CGVS niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren voor uw komst naar België werkelijk heeft verbleven en geen correct zicht biedt op uw werkelijke achtergrond en leefsituatie, u evenmin de door u aangehaalde nood aan bescherming aannemelijk maakt.

U werd erop gewezen niet aannemelijk te hebben gemaakt pas in 2018 uit Dabagalo te zijn vertrokken omdat u niet op de hoogte was van de gevechten eind 2016, waarbij 8 clanoudsten om het leven kwamen, waarna u stelde dat die ouderen niet in Dabagalo, doch wel tussen Dumaaye en Dabagalo werden gedood en voegt u toe dat het CGVS over de verkeerde informatie beschikt (zie supra en notities CGVS, p.32). U gevraagd of u bij uw verklaringen blijft die u tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS aflegde, bevestigt u en herhaalt u te hebben verteld wat in 2016 gebeurde en niet te weten waar het CGVS zijn informatie haalt aangezien er 'daar' geen internet is. U kan echter voornoemde vaststellingen, die de geloofwaardigheid van uw recente herkomst aantasten, niet weerleggen.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat u niet de waarheid heeft verteld over waar u verbleven heeft voor uw komst naar België. Desondanks het feit dat het CGVS u uitgebreid de kans heeft geboden hierover klaarheid te scheppen, blijft u ook na confrontatie met de bevindingen van het CGVS volharden in uw verklaringen, dit in weerwil van de plicht tot medewerking die op uw schouders rust. Door uw gebrekkige medewerking op dit punt verkeert het Commissariaat-generaal in het ongewisse over waar u voor uw aankomst in België in Somalië of elders leefde, onder welke omstandigheden, en om welke redenen u uw werkelijke streek van herkomst verlaten heeft. Door bewust de ware toedracht op dit punt, dat de kern van uw asielrelaas raakt, te verzwijgen maakt u bijgevolg niet aannemelijk dat u bij een terugkeer naar Somalië een reëel risico op ernstige schade loopt.

Het CGVS benadrukt dat het uw taak is om de verschillende elementen van uw relaas toe te lichten en alle nodige elementen voor de beoordeling van uw verzoek om internationale bescherming aan te reiken. Het CGVS erkent tegelijkertijd dat het een samenwerkingsplicht heeft, in de zin dat het de door u aangebrachte elementen moet beoordelen rekening houdend met de informatie over het land van herkomst en dat het er toe gehouden is na te gaan of er onder de door u aangebrachte elementen, elementen zijn die wijzen op een gegronde vrees of een reëel risico en die zo nodig bijkomend te onderzoeken. Een onderzoek in die zin werd uitgevoerd. Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, en na een grondig onderzoek van alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient evenwel

besloten te worden dat er in uw hoofde geen elementen voorhanden zijn die wijzen op een gegronde vrees tot vervolging of een reëel risico op ernstige schade bij terugkeer.

*U legt in het kader van de huidige procedure **medische documenten** waaruit blijkt dat u een chirurgische ingreep aan uw pols ondergaan heeft neer. Uit uw verklaringen blijkt dat u in Griekenland een ongeval heeft gehad, waarvoor u in België geopereerd werd (notities CGVS, p. 24-25). Deze ingreep heeft aldus geen betrekking op gebeurtenissen die plaats hadden in uw land van herkomst. Evenmin betreft het een vrees bij terugkeer naar Somalië.*

*U legt eveneens een medisch attest neer waaruit blijkt dat u een **genitale verminking type 2** ondergaan heeft. Gevraagd naar de reden dat u wilt dat het CGVS weet dat u een genitale verminking ondergaan heeft, verklaart u gewoon te willen laten zien dat het een probleem in de regio is (notities CGVS, p. 25). U verbindt hier echter geen toekomstige vrees aan. Dit attest werpt dan ook geen ander licht op voorgaande vaststellingen.*

Op basis van artikel 57/5quater van de vreemdelingenwet werd u de mogelijkheid gegeven opmerkingen te formuleren met betrekking tot de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud die naar u werden verstuurd op 24/10/2023. Er werden echter geen opmerkingen ontvangen waardoor u wordt geacht in te stemmen met de inhoud van de notities van het persoonlijk onderhoud.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de rechtspleging

De verwerende partij heeft middels haar nota van 24 januari 2024 de Raad verzocht om de zaak met rolnummer RvV 307 730 / IV te behandelen via een louter schriftelijke procedure.

Verzoekster heeft de Raad echter op 7 februari 2024 gemeld zich te verzetten tegen de behandeling van haar dossier via een louter schriftelijke procedure.

Gelet op het bezwaar van verzoekster wordt dan ook geen toepassing gemaakt van de procedure voorzien in artikel 39/73-2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

3. Het verzoekschrift

In een middel voert verzoekster een schending aan van de artikelen 48/3 tot en met 48/7 van de Vreemdelingenwet en van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Zij betoogt dat zij bij terugkeer naar Somalië vreest om aangehouden, opgesloten of zelfs gedood te worden door Al Shabaab en stelt dat zij ter staving van haar verzoek medische documenten heeft neergelegd waaruit blijkt dat zij een chirurgische ingreep aan haar pols en een besnijdenis ondergaan heeft.

Zij wijst erop dat de commissaris-generaal een aantal elementen niet betwist, met name haar identiteit, nationaliteit, regio van herkomst, religie, haar situatie als alleenstaande moeder, het feit dat haar broer door Al Shabaab werd gerekruteerd, hij met haar hulp is kunnen ontsnappen en nadien werd vermoord en het feit dat ze naar België is gevlucht. Zij verwijst naar algemene informatie omtrent personen die door Al Shabaab beschuldigd worden van samenwerking met of het spioneren voor de regering of internationale actoren. Vervolgens citeert zij uit de aanbevelingen van het Europees Ondersteuningsbureau voor asielzaken. Zij vervolgt dat haar oom ook gevangen genomen werd door Al Shabaab en dat ze niet weten of hij nog gevangen zit of gedood werd. Dit betekent volgens haar dat zij bij terugkeer naar Somalië alleen zal zijn, zonder haar ex-echtgenoot, zonder haar broer en zonder haar oom en dat zij aldus geen steun zal kunnen krijgen van een man. Volgens haar zijn dit objectieve elementen die niet betwist worden en blijkt hieruit dat zij een reële vrees voor vervolging heeft op grond van haar specifieke profiel. Zij herhaalt dat zij beschuldigd werd van spionage voor de regering en dat zij een alleenstaande moeder is.

In tegenstelling tot wat de commissaris-generaal oordeelt, meent zij dat ze wel degelijk essentiële en duidelijke informatie heeft verstrekt die geen twijfel doet rijzen over haar herkomst. Zij stipt aan dat ze Dabagalo kon beschrijven met details en met een persoonlijke ervaring, waarbij zij uit de notities van haar

persoonlijk onderhoud citeert. Daarnaast meent zij dat ze ook voldoende verklaringen kon geven over de socio-politieke situatie van Dabagalo die haar persoonlijke ervaringen tonen.

Waar zij verweten wordt niet voldoende te weten over de belangrijke gevechten die in 2016 plaatsvonden, merkt zij op dat zij wel degelijk andere gebeurtenissen heeft vermeld die dateren uit dezelfde periode. Zij meent dat zij over de gevechten in Dabagalo voldoende verklaringen heeft afgelegd. Zij vervolgt dat er verschillende afzonderlijke gevechten waren en dat zij dit ook zo heeft verklaard. Zij geeft aan dat er in 2012 meerdere gevechten waren in Dabagalo, namelijk gevechten tussen clans over piraterij en gevechten tussen Al Shabaab en de inwoners. In 2016 verspreidden de gevechten zich vervolgens naar de ingang van Dabagalo. De documenten waarop het CGVS zich baseert, getuigen er volgens haar van dat de gevechten plaatsvonden in het dorp Dumaaye waardoor zij zelf geen onjuiste informatie heeft verstrekt. Dit wordt volgens haar nog verstrekt door haar vele verklaringen over andere gebeurtenissen uit dezelfde periode.

Zij meent vervolgens dat haar verklaringen over het MCH-ziekenhuis, dat door Al Shabaab gesloten werd in 2012, ondersteund worden door algemene informatie over Al Shabaabs afwijzing van buitenlandse inmenging en wantrouwen ten opzichte van internationale humanitaire organisaties.

Voor wat betreft de situering van Ceel Buur meent zij dat er duidelijk sprake is van een misverstand nu duidelijk blijkt dat zij dit situeert binnen de provincie Galgaduud.

Zij meent dat zij haar verklaringen bij de DVZ verder heeft uitgelegd bij het CGVS. Zo zou ze ook in detail gesproken hebben over de gevangenis en haar ervaring.

Zij legt uit dat haar vader twee voornamen had, wat verklaart dat ze er twee verschillende heeft opgegeven.

Zij wijst er nog op dat ze heeft uitgelegd wat ze wist over Al Shabaab en verwijt de commissaris-generaal voorbijgegaan te zijn aan haar profiel, namelijk dat van een vrouw die enkele jaren naar school geweest is en geen beroep heeft uitgeoefend. Ze stipt aan dat ze zelfs heeft uitgelegd dat ze voornamelijk thuis bleef en zorgde voor haar vijf kinderen. Uit de twee onderhouds blijkt volgens haar dat ze alle vragen naar best vermogen heeft beantwoord en dat ze niet geprobeerd heeft om bepaalde informatie te verbergen. Het niveau van verklaringen past volgens haar in haar profiel. De algemene informatie van EASO bevestigt volgens haar het risico op vervolging voor burgers gezien als spionnen. Ze loopt ook risico op vervolging voor alleenstaande vrouwen en vrouwelijke gezinshoofden.

In ondergeschikte orde meent zij dat zij de subsidiaire beschermingsstatus dient te worden toegekend. Zij benadrukt dat zij oorspronkelijk afkomstig is uit het dorp Dabagalo, district Xerardheere in de provincie Mudug. Uit de *Country Guidance Somalia* 2023 van de EUAA blijkt dat er een risico is op de doodstraf op grond waarvan de subsidiaire beschermingsstatus, overeenkomstig artikel 48/4, §2, a) van de Vreemdelingenwet haar moet worden toegekend. Zij voegt nog toe dat de bestreden beslissing minstens vernietigd moet worden aangezien er geen zorgvuldige analyse werd gemaakt van de veiligheidssituatie in haar regio van herkomst, met name de provincie Mudug. Er werd ook onvoldoende rekening gehouden met haar bijzondere profiel.

4. Nieuwe stukken

4.1. Bij het verzoekschrift voegt verzoekster het volgend nieuwe stuk:

- Google Maps, Map van de verschillende dorpen rond Dabagalo.

5. Onderzoek van de gegrondheid van het beroep

5.1. Bevoegdheid

Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De Raad is het enige rechtscollege dat bevoegd is om kennis te nemen van de beroepen ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. In toepassing van de richtlijn 2011/95/EU, moet de Raad zijn bevoegdheid uitoefenen op een wijze die tegemoet komt aan de verplichting om “een daadwerkelijk rechtsmiddel bij een rechterlijke instantie” te voorzien in de zin van artikel 46 van de richtlijn 2013/32/EU. Hieruit volgt dat wanneer de Raad een beroep onderzoekt dat werd ingediend op basis van artikel 39/2, § 1 van de Vreemdelingenwet, hij gehouden is de wet uit te leggen op een manier

die conform is aan de vereisten van een volledig en *ex nunc* onderzoek die voortvloeien uit artikel 46, § 3 van de richtlijn 2013/32/EU.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.2. Bewijslast en samenwerkingsplicht

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, onder meer, rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast, alsook met de door de verzoeker overgelegde documenten en afgelegde verklaringen. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5.3. Beoordeling in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet

5.3.1. Het asielrelaas van verzoekster kan als volgt worden samengevat. Verzoekster verklaart dat ze door Al Shabaab ter dood veroordeeld werd omdat zij haar broer hielp te ontsnappen.

5.3.2. De commissaris-generaal oordeelt dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij een persoonlijke vrees voor vervolging heeft zoals bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of een reëel risico op het lijden van ernstige schade loopt zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De commissaris-generaal komt hiertoe op grond van volgende vaststellingen:

- I) Er kan geen geloof worden gehecht aan verzoeksters beweerde ononderbroken verblijf in het dorp Dabagalo, gelegen in het district Harardhere in de regio Mudug sedert november 2016 tot aan haar vertrek in oktober 2018 omdat (a) het niet aannemelijk is dat verzoekster geen weet heeft van de gebeurtenissen in november 2017 en dat zij niet in staat is om de dood van de clanouderen door piraten correct te plaatsen in de tijd; (b) het niet aannemelijk is dat zij niet zou weten dat in de periode 2016/2017 een MCH (*Mother and Child Hospital*) in haar dorp aanwezig was te meer daar haar zoon H.W. in 2017 geboren zou zijn in Dagabalo; (c) zij het district Ceel Buur verkeerdelijk ten zuiden van haar dorp situeert;
- II) Aangaande haar relaas dat ze door Al Shabaab ter dood veroordeeld werd omdat ze haar broer hielp ontsnappen kunnen volgende opmerkingen gemaakt worden: (a) het feit dat verzoekster bij de DVZ er pas aan denkt dat ze door Al Shabaab werd vastgehouden wanneer ze gevraagd wordt naar de gebeurtenissen die geleid hebben tot haar vertrek, tast de doorleefdheid ervan aan; (b) verzoekster verklaart bij de DVZ niet dat zij ter dood veroordeeld werd en evenmin dat haar oom door Al Shabaab werd opgepakt; (c) dat er door haar beide ooms voor geopteerd werd om haar broer eerst zijn koranstudies in het dorp te laten afronden en zij de urgentie niet zagen om hem uit het dorp weg te halen, is uitermate opmerkelijk.
- III) Verzoekster legt bovendien incoherente verklaringen af met betrekking tot de naam van haar vader;
- IV) De door verzoekster neergelegde medische documenten met betrekking tot een chirurgische ingreep aan haar pols omwille van een ongeval in Griekenland en het attest ter bevestiging dat zij type 2 is besneden, waaraan zij geen toekomstige vrees koppelt, werpt geen ander licht op voorgaande vaststellingen.

5.3.3. Er dient vooreerst op te worden gewezen dat van een verzoeker om internationale bescherming redelijkerwijs verwacht mag worden dat hij de asielinstanties van het onthaalland, bevoegd om kennis te nemen van en te oordelen over zijn aanvraag tot hulp en bescherming, van bij het begin in vertrouwen neemt door een waarheidsgetrouw relaas uiteen te zetten (zie ook UNHCR, “*Handbook on Procedures and Criteria for Determining Refugee Status under the 1951 Convention and the 1967 Protocol relating to the Status of Refugees*”, 205). Een verzoeker om internationale bescherming heeft de verplichting om van bij aanvang van de procedure zijn volle medewerking te verlenen bij het verschaffen van informatie over zijn verzoek om internationale bescherming en het is aan hem om de nodige feiten en alle relevante elementen aan te brengen aan de commissaris-generaal zodat deze kan beslissen over het verzoek om internationale bescherming.

De medewerkingsplicht in hoofde van verzoekster, die zijn oorsprong vindt in artikel 13 van voormelde richtlijn 2013/32/EU “verplichtingen van verzoeker”, houdt in dat zij samenwerkt met de bevoegde autoriteiten om de elementen ter staving van zijn verzoek zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid van de Vreemdelingenwet, dat de omzetting vormt van artikel 4, lid 2 van de richtlijn 2011/95/EU, vast te stellen. Het komt verzoekster dus vooreerst toe de nodige elementen te verschaffen om te kunnen overgaan tot de beoordeling van haar verzoek om internationale bescherming. Deze elementen omvatten onder meer de verklaringen van verzoekster en alle documentatie of stukken in haar bezit met betrekking tot haar identiteit, nationaliteit(en), leeftijd, achtergrond, ook die van de relevante familieleden, land(en) en plaats(en) van eerder verblijf, eerdere verzoeken, reisroutes, reisdocumentatie en de redenen waarom zij een verzoek om internationale bescherming indient.

Van verzoekster, wiens Somalische nationaliteit niet in twijfel wordt getrokken en die verklaart geboren te zijn en haar hele leven te hebben gewoond in het dorp Dabagalo, gelegen in het district Harardhere in de provincie Mudug tot aan haar vertrek in oktober 2018 mag dus worden verwacht dat zij duidelijkheid schept over haar verblijfplaats, zodat er een duidelijk zicht is op haar reële herkomst en reële verblijfssituatie vóór haar komst naar België.

In de bestreden beslissing legt de commissaris-generaal terecht de nadruk op het belang van de werkelijke verblijfplaats vóór het vertrek uit het herkomstland. De commissaris-generaal oordeelt op goede gronden dat verzoekster niet aannemelijk heeft gemaakt dat zij sinds november 2016 in Dabagalo, regio Mudug verbleven heeft en dit ten eerste omdat het weinig aannemelijk is dat zij dan geen weet zou hebben van de opstand van de inwoners van Dumaaye tegen Al Shabaab ten gevolge van de geheven *zakat* in november 2016 tijdens het *Deyr* regenseizoen waarbij meerdere clanouderen gedood werden en de gevechten die hierop volgden en naar haar dorp Dabagalo oversloegen, wat blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier (AD CGVS, landeninformatie, stuk 2, EASO Country of Origin Information Report, p. 107; stuk 3, Garowe online, “*Al Shabaab killed 8 traditional elders in Mudug region*”; stuk 4, Garowe online, “*Harardhere and Hobyo communication is back*”). Voorts blijkt uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier dat einde 2016 acht dorpsouderen vermoord werden door Al Shabaab in de Dumaaye-regio omdat zij weigerden om water te geven en dit nadat er al een drie dagen durende oorlog was tussen herders en Al Shabaab. Die oorlog was het gevolg van de weigering van de mensen van Dumaaye om hun vee te geven aan Al Shabaab. Er was sprake van gevechten zowel in Dumaaye als in Dabagalo waarbij meer dan 20 mensen zijn omgekomen, inclusief Al Shabaab leden. Deze informatie zoals die blijkt uit het rechtsplegingsdossier, vindt geen weerslag in verzoeksters verklaringen. Gevraagd wat het laatste gebeurd is in Dumaaye, antwoordt verzoekster dat er in 2016 een gevecht is geweest tussen Al Shabaab en de inwoners en dit in het midden van het jaar, op het einde van de *gu*, en legt zij uit dat het gevecht ontstaan is omdat Al Shabaab jongeren aan het afpakken was van de bewoners om hun op te leiden (NPO, p. 11-12). Wanneer haar gevraagd wordt of er in Dumaaye nog om een andere reden gevochten werd in 2016, antwoordt zij “*neen, over kinderen ging het*” (NPO, p. 12). Zij voegde toe dat zij niet meer hoorde over gevechten in Dumaaye na *gu* 2016. Verder gaat zij uitgebreid in op de gevechten die plaatsvonden in 2012, om dan vervolgens, gevraagd of er na 2012 nog in Dabagalo werd gevochten, te antwoorden wat volgt: “*Niet in Dabagalo, wel buiten Dabagalo*” (NPO, p. 12). Verzoekster verklaarde, toen zij gevraagd werd naar het gevecht in 2016, dat dit te maken had met ouders van kinderen die werden opgesloten. Gevraagd door de *protection officer* of ze niet bedoelde dat het gaat over dorpsouderen in de plaats van ouders, antwoordde zij dat zij het had over ouders van kinderen (NPO, p. 13). Dat verzoekster aldus geen weet lijkt te hebben van de gevechten zoals die beschreven worden in de landeninformatie is des te opmerkelijker nu zij aangeeft wel op de hoogte te zijn van een opstand tegen Al Shabaab tijdens *gu* in 2016 (NPO, p. 11), dat Al Shabaab vele dorpen en landbouwgronden in brand gestoken heeft en dat erin het buurdorp Miliqo gevochten werd en kon zij de ontvoering van vier buitenlanders door piraten correct plaatsen in de tijd (NPO, p. 11). De kennis die verzoekster dan wel heeft over gebeurtenissen die plaatsvonden vóór het einde van 2016 en die ook weerslag vinden in de objectieve landeninformatie, valt moeilijk te rijmen met haar gebrek aan kennis omtrent de gebeurtenissen op het einde van 2016, wat wel degelijk leidt tot de vaststelling dat zij niet aannemelijk maakt dat zij sinds november 2016 in Dabagalo heeft verbleven, zoals op goede gronden wordt toegelicht in

de bestreden beslissing. Verzoeksters betoog in het verzoekschrift, dat zij wel degelijk op de hoogte was van gebeurtenissen rond dezelfde periode en dat de gebeurtenissen zich hebben voorgedaan buiten haar dorp, wat aldus niet strookt met de informatie aanwezig in het rechtsplegingsdossier, doet aan voorgaande vaststellingen geen afbreuk.

Hierbij komt nog dat verzoeksters verklaringen omtrent de medische voorzieningen zoals een dokter, apotheek of hospitaal in Dabagalo de geloofwaardigheid van haar verblijf in Somalië in de jaren voor haar vertrek naar België, verder op de helling plaatst. Hiernaar gevraagd, antwoordt verzoekster dat er vóór Al Shabaab een MCH (*Mother and Child Hospital*) en een apotheker waren. Zij licht toe dat Al Shabaab dit gesloten heeft in 2012 (NPO, p. 5). Uit de landeninformatie, en meer bepaald uit een projectvoorstel van OCHA van 2017 met het oog op betere toegang tot eerstelijnsgezondheidszorg in noodsituaties in Eldere en Haradere, wordt omschreven dat er steun zal worden gegeven aan 4 MCH's in Eldere en aan 3 MCH's gelegen in Haradere, waaronder één gelegen in Dabagalo (AD CGVS, landeninformatie stuk 7). Dat er aldus geen MCH meer aanwezig was in 2017 zoals verzoekster beweert, vindt geenszins weerslag in de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier. Dat zij hiervan niet op de hoogte zou zijn, valt moeilijk in te zien nu volgens haar verklaringen haar zoon H.W. in 2017 geboren zou zijn in Dabagalo. Verzoeksters verklaringen tasten de geloofwaardigheid van haar recente herkomst uit Dabagalo aldus nog verder aan. Waar zij in het verzoekschrift meent dat de sluiting door Al Shabaab van het MCH-ziekenhuis in 2012 ondersteund wordt door algemene informatie over Al Shabaabs afwijzing van buitenlandse inmenging en wantrouwen ten opzichte van internationale humanitaire organisaties, doet dit geen afbreuk aan de concrete informatie die zich in het administratief dossier bevindt en die specifiek betrekking heeft op de aanwezigheid van MCH in Dabagalo.

In tegenstelling tot wat verzoekster beweert, blijkt wel duidelijk uit de notities van het persoonlijk onderhoud dat haar gevraagd werd waar Ceel Buur is gelegen ten opzichte van haar dorp en niet waar in de regio Galgaduud Ceel Buur is gelegen (NPO, p.14). De kaarten toegevoegd aan de verweernota bevestigen dat Ceel Buur ten westen ligt van verzoeksters dorp en district Harardhere, waar het district Ceel Dheer van Galgaduud, ten zuiden ligt van Harardhere (zie bijlagen i) en ii)).

Bovenstaande determinerende overwegingen leiden tot het besluit dat verzoekster er niet in slaagt om haar voorgehouden verblijf in haar vermeende regio van herkomst tot aan haar vertrek naar België aannemelijk te maken. Dit wordt nog versterkt door de vaststelling dat verzoekster haar vermeende problemen die zouden geleid hebben tot haar vertrek uit haar vermeende regio van herkomst evenmin aannemelijk zijn (zie *infra*).

5.3.4. De commissaris-generaal oordeelt voorts op goede gronden dat verzoekster haar geopperde asielrelaas niet aannemelijk heeft gemaakt. Niet alleen zijn verzoeksters verklaringen afgelegd bij de DVZ en het CGVS omtrent haar problemen niet consistent, bovendien zijn ze ook niet aannemelijk. Gevraagd bij de DVZ of zij gearresteerd is geweest of in de gevangenis heeft gezeten, antwoordt verzoekster ontkennend (AD CGVS, vragenlijst, punt 3.1) om dan vervolgens, gevraagd naar alle feiten die geleid hebben tot haar vlucht uit haar herkomstland, aan te geven dat zij een maand lang werd vastgehouden door Al Shabaab (AD CGVS, vragenlijst, punt 3.5). Dat zij niet onmiddellijk aangeeft gearresteerd te zijn geweest, terwijl zij hier nochtans uitdrukkelijk naar gevraagd wordt, is uiterst bevreemdend. Hierbij komt nog dat verzoekster bij de DVZ, in tegenstelling tot tijdens haar persoonlijk onderhoud, niet vermeld heeft dat ook haar oom zou zijn gearresteerd door Al Shabaab (NPO, p. 21 + 31). Dat zij dan dergelijk belangrijk element in haar asielrelaas onvermeld laat bij de DVZ wanneer zij gevraagd wordt om alle feiten weer te geven die geleid hebben tot haar vlucht uit haar herkomstland, werpt een smet op de geloofwaardigheid van die gebeurtenissen. De inconsistenties hebben betrekking op de kern van verzoeksters asielrelaas en tasten de geloofwaardigheid ervan ten stelligste aan. Bovendien is het allerminst aannemelijk dat indien het op voorhand geweten was dat Al Shabaab haar broer via de koranschool zou rekruteren, er geen voorzorgsmaatregelen werden getroffen om hem daar weg te houden (NPO, p. 27). Dat het cultuurgewijs is dat een kind naar de koranschool gaat en dat hij die eerst moest afmaken, mist iedere geloofwaardigheid en plausibiliteit gelet op de ernst van wat er te gebeuren stond. Tenslotte is het nog opmerkelijk dat verzoekster voor de DVZ verklaart dat haar vader M.R.D. heet (NPO, p. 19), terwijl zij voor de DVZ als naam M.R.Y. opgaf (AD CGVS, Verklaring DVZ, vraag 13A). Waar zij in haar verzoekschrift dan *post factum* opwerpt dat haar vader zowel bij de naam D. als bij de naam Y. werd genoemd, vindt dit geen weerslag in de stukken van het rechtsplegingsdossier en heeft zij dergelijke uitleg, dat haar vader twee namen zou hebben gehad, nooit tot uiting gebracht doorheen haar verhoren, waardoor dit niet meer dan een blote bewering blijft.

5.3.5. De door verzoekster bij het CGVS neergelegde medische documenten werpen geen ander licht op bovenstaande vaststellingen. De ingreep die zij ondergaan heeft in Griekenland naar aanleiding van een ongeval, heeft geen betrekking op gebeurtenissen die plaatsvonden in haar herkomstland en houdt geen verband met haar vrees voor terugkeer. Het medisch attest omtrent haar genitale verminking toont aan dat zij besnijdenis type twee ondergaan heeft. Zij wordt door de *protection officer* gevraagd naar wat zij hiermee wil aantonen, waarop zij stelt dat zij wenst te laten zien dat het een probleem is in de regio (NPO, p. 25). Verzoekster koppelt hier geen vrees aan bij terugkeer.

5.3.6. Waar verzoekster doorheen haar verzoekschrift nog wijst op haar risicoprofiel omdat zij een alleenstaande vrouw is, dient te worden vastgesteld dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat zij louter omwille van het feit dat zij vrouw is, dreigt te worden geveiseerd of vervolgd in Somalië. Bovendien maakte zij van dergelijke vrees geen melding tijdens haar persoonlijk onderhoud. Verzoekster dient de door haar aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aannemelijk te maken, wat zij nalaat te doen. Naast de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van de problemen die verzoekster ertoe hebben genoopt Somalië te verlaten, haalt verzoekster geen concrete, recente, geloofwaardig en ernstige, aan het profiel van vrouw van haarzelf gelinkte problemen aan. Er dient aan te worden herinnerd dat verzoekster geen correct zicht biedt op haar recente werkelijke verblijfsplaats(en) en dat er evenmin geloof kan worden gehecht aan haar daarmee samenhangende vluchtrelaas, levensomstandigheden en familiale situatie voorafgaand aan haar vertrek uit Somalië. Het komt aan haar toe om, gelet op de op haar schouders rustende medewerkingsplicht en bewijslast, de instanties een waarheidsgetrouw en gedetailleerd beeld te geven van haar verblijfplaatsen en levensomstandigheden voor haar komst naar België, *quod non*. Er zijn aldus geen redenen voorhanden om te besluiten dat verzoekster moet worden beschouwd als een alleenstaande, ontheemde vrouw zonder mannelijk netwerk in Somalië, zoals in het verzoekschrift wordt beweerd.

5.3.7. Gelet op het geheel van voorgaande kan bijgevolg niet worden aangenomen dat verzoekster een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

5.3.8. Voor zover verzoekster zich teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te bekomen beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen dienaangaande. Verzoekster toont niet aan dat zij in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, a), of b), van de Vreemdelingenwet.

Wat de subsidiaire beschermingsstatus betreft, staat inzake de toepassing van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet niet ter betwisting dat er in Somalië een gewapend conflict is. Dit gewapend conflict spreidt zich niet over het hele land uit, maar speelt zich af in bepaalde gebieden.

De Raad kan hieruit enkel afleiden dat verzoekster zelf meent dat er in Somalië geen zwaarwegende gronden voorhanden zijn die erop wijzen dat zij bij een terugkeer naar dit land een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

De verwijzing naar algemene informatie omtrent de situatie in Somalië volstaat niet om aan te tonen dat verzoekster in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of reëel risico op ernstige schade dient *in concreto* te worden aangetoond en verzoekster blijft hierover in gebreke gelet op wat voorafgaat.

Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoekster niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

5.4. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de commissaris-generaal oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te steunen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster door het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens haar gehoor kreeg zij de mogelijkheid haar vluchtmotieven uiteen te zetten en haar argumenten kracht bij te zetten, kon zij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft zij zich laten bijstaan door haar advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Somalisch machtig is. De commissaris-generaal heeft zich voor het nemen van de bestreden beslissing gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Het betoog dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan derhalve niet worden bijgetreden.

5.5. Waar verzoekster de schending van artikel 3 van het EVRM aanvoert, moet beklemtoond worden dat *in casu* het onderzoek wordt beperkt tot de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. In het kader van het beroep ingediend tegen een beslissing van de commissaris-generaal wordt geen uitspraak gedaan over een verwijderingsmaatregel. Een bijkomend onderzoek naar een eventuele schending van artikel 3 van het EVRM is niet aan de orde.

5.6. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor niet over de grond van het beroep zou kunnen geoordeeld worden. Verzoekster heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de

Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zes mei tweeduizend vierentwintig door:

I. FLORIO,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
C. VAN DEN WYNGAERT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

C. VAN DEN WYNGAERT	I. FLORIO
---------------------	-----------